

Література

1. Гриньова В. М. Управління кадровим потенціалом підприємства : монографія / В. М. Гриньова, Г. І. Писаревська. – Х. : ХНЕУ, 2012. – 228 с.
2. Жилиєва І. Ю. Передумови виникнення рекрутингу як інструменту з підбору персоналу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kpi.kharkov.ua/archive>.
3. Науменко Л. М. Хедхантинг в управлінні персоналом на етапі сучасного розвитку економічної науки [Електронний ресурс] / Л. М. Науменко. – Режим доступу: <http://intkonf.org/naumenko-lm-hedhanting-v-upravlinni-personalom-na-etapisuchasnogo-rozvitku-ekonomichnoyi-nauki/>
4. Писаревська Г. І. Розвиток ринку рекрутингових послуг в Україні / Г. І. Писаревська // Бізнесінформ. – 2013. – № 10. – С. 227-231.
5. Холодницька А. В. Сучасні технології підбору персоналу та можливості їхнього практичного використання / А. В. Холодницька // Науковий вісник Полісся. – 2015. – № 1 (1). – с. 61-64.
6. Яценко О.С. Дослідження інновацій в управлінні персоналом : монографія / О.С. Яценко. – Львів : Сполум, 2014. – 315 с.

УДК 336.1:334.012.64(330.3)

СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Гресько М. – ст. 3 курсу, гр. ЕППвн-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Харчук С.А.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В умовах стійкої кризи економіки України, підсиленої проблемами політичного характеру, зростання світової конкуренції особливо важливо створити сприятливі умови для розвитку малого підприємництва.

Світовий досвід і практика господарювання переконують, що мале підприємництво слід вважати потужним локомотивом економічного піднесення, дієвим інструментом структурної перебудови, подолання економічних деформацій, активізації інноваційних та інвестиційних процесів, розвитку конкуренції, примноження нових робочих місць, воно визначає темпи економічного зростання, структуру і якість ВВП.

Роль та значення малого підприємництва для розвитку економіки держави переоцінити неможливо: малі підприємства в значній мірі вирішують проблеми зайнятості населення; забезпечують формування конкурентного середовища; оперативно реагуючи на зміни кон'юнктури ринку, підвищують гнучкість економіки країни; стимулюють розвиток економіки шляхом забезпечення приросту валового внутрішнього продукту. Становлення підприємництва в Україні відбувається нерівномірно. Сучасні тенденції його розвитку носять негативний характер, що підтверджується аналізом даних офіційної статистики.

Суттєве зниження кількості малих підприємств та скорочення чисельності зайнятих у сфері малого підприємництва пов'язано із погіршенням його фінансового стану. Загалом, структурний розподіл прибуткових і збиткових малих підприємств суттєво змінився на початок 2017 року.

За даними Світового банку опубліковано глобальне дослідження Doing Business-2017 та супроводжуючий його рейтинг щодо створених у країнах світу умов для ведення бізнесу. Дослідження оцінює регуляторний клімат в країні, або як впроваджуються зміни у законодавство з метою покращення умов для підприємницької діяльності

(без оцінки якості інфраструктури, кваліфікації працівників, рівня корупції, макроекономічної політики, коливання валютних курсів).

Рейтинг охоплює 190 країн і умови для ведення бізнесу протягом II півріччя 2015 – I півріччя 2016 років. Традиційно, в межах дослідження здійснена оцінка за компонентами, що характеризують умови: реєстрації підприємства; отримання дозволу на будівництво; підключення до систем енергозабезпечення; реєстрації власності; отримання кредиту; захисту прав міноритарних інвесторів; оподаткування; міжнародної торгівлі; забезпечення виконання контрактів; вирішення проблем неплатоспроможності.

Таким чином, урахувавши ретроспективне застосування, наша країна за рік покращила свою позицію в рейтингу легкості ведення бізнесу лише на 1 позицію, піднявшись з 81 місяця на 80 місце. Позитивні зрушення експертами відзначено лише в 2 з 10 основних компонентів дослідження – «Захист прав міноритарних інвесторів» та «Забезпечення виконання контрактів». Всі інші зміни фактично відбулися за рахунок зміни методології та динаміки інших країн.

Економічний дискусійний клуб провів порівняння основних показників рейтингу України із показниками Польщі, Казахстану, Білорусі, Росії, Молдови, Киргизії та Грузії. Перш за все, слід зазначити, що всі порівнювальні країни значно випередили нас у цьогорічному рейтингу.

Так, наприклад, Грузія в рейтингу легкості ведення бізнесу 2017 посіла почесне 16 місце і знаходиться в першій десятці за низкою показників. У порівнянні з регуляторними процесами в інших країнах України є куди прагнути. Так, у Грузії для реєстрації власності компанія має здійснити одну процедуру, а сам процес займе один день. У Білорусі – 2 процедури і 3 дні; у Молдові відповідно – 5 і 5,5; у Киргизії та Казахстані – по 3 процедури і 3,5 дні. В Україні, як і торік, бізнес має витратити сили на 7

офіційних процедур та чекати реєстрації 23 дні.

Окремої уваги потребують показники рейтингу, за якими Україна посіла найгірші місця, і судячи з даних дослідження особливих змін для досягнення кращих результатів за рік здійснено не було. Зокрема, за показником отримання дозволів на будівництво ми займаємо 140 позицію з-поміж 190 країн.

За показником міжнародної торгівлі Україна отримала в рейтингу 150 місце та суттєво поступається Польщі (1 місце), Білорусі (30) та Молдові (34). За ним вимірюються часові та фінансові витрати (за винятком мит) при проходженні етапів, необхідних при експорті чи імпорту товарів: на дотримання встановлених вимог до оформлення документів та на дотримання вимог прикордонного та митного контролю.

Найгірший рейтинговий показник України, як торік, – вирішення проблем неплатоспроможності (150 місце), яким досліджуються часові та фінансові витрати, а також кінцевий результат процесу вирішення питань неплатоспроможності підприємства [4].

Разом із тим проведений аналіз дозволяє стверджувати, що необхідно стимулювати як забезпечення недостатніх ресурсів для розвитку підприємництва, так і зростання можливостей самофінансування суб'єктами малого підприємництва. Реалізація заходів фінансового забезпечення розвитку підприємництва повинна відбуватися з використанням кращого досвіду

розвинутих країн світу.

Щодо державного фінансового забезпечення, то за результатами проведеного аналізу виявлено такі необхідні заходи стимулювання розвитку малого підприємництва: відновлення прямого фінансового забезпечення шляхом надання адресної цільової допомоги, субвенцій, грантів для створення та функціонування пріоритетних видів діяльності, конкретних підприємств, нових робочих місць; відновлення відшкодування частини вартості кредитів, тим самим створюючи умови спрощення і доступності отримання кредитів; формування дієвої та ефективної фінансово-кредитної політики держави, направленої на здешевшення кредитів та їх більшу доступність для малого бізнесу; посилення співпраці з міжнародними організаціями та фондами, що стимулюють розвиток малого та середнього бізнесу як з боку банківських установ так і державних регулюючих органів; стимулювання сприятливого інвестиційного клімату в Україні. Значною мірою всі визначені проблеми фінансування розвитку малого підприємництва в Україні та шляхи їх подолання знаходяться в залежності від вирішення проблем кризового стану економіки держави, посилені політичними причинами. Тож формування сприятливих умов для розвитку малого підприємництва стануть можливими після вирішення економіко-політичних макроекономічних проблем та у систематичному моніторингу змін фінансового забезпечення розвитку малого підприємництва в Україні, реалізації програм державної підтримки.

Література

1. Кугій А. А. Структурний аналіз фінансового забезпечення малого підприємництва / А. А. Кугій, С. М. Сокотенко // Економічний вісник НТУУ КПІ. – 2014. – № 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/45521>.
2. Ломачівська І. А. Формування джерел фінансового забезпечення розвитку суб'єктів малого підприємництва / І. А. Ломачівська // Вісник Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова. – 2012. – № 3-4. – С. 37-43.
3. Льовушкіна С. В. Забезпечення сталого розвитку малого та середнього підприємництва / С. В. Льовушкіна, Ю. М. Єфімова, О. М. Лабенко // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 8(170). – С. 177-187.
4. Україна в рейтингу світового банку легкості ведення бізнесу. DOING BUSINESS-2017. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://edclub.com.ua/analityka/doing-business-2017>.

УДК 658.155

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Вітюк Д. – ст. 5 курсу, гр. ЕППвм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Ціхановська О.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Прибуток найбільш повно відображає фінансовий результат підприємницької діяльності, забезпечує фінансування розширеного виробництва, соціально-економічного розвитку підприємства, є джерелом матеріального заохочення працівників і базою для розрахунків показників інвестиційної привабливості підприємства. Прибуток є джерелом формування доходів державного бюджету і в цій своїй якості узгоджує інтереси держави і підприємницьких структур.

Питання управління фінансовою діяльністю та прибутком цікавлять учених-економістів вже на протязі досить тривалого періоду. Даним питанням займається широке коло вчених-економістів, зокрема І.

О. Бланк, С. Т. Дуда, М. В. Вишинська, А. М. Поддєрьогін., Ю. С. Цал-Цалко та багато інших.

Основну частину прибутку підприємство отримує від операційної (основної) діяльності. Далеко не кожне підприємство займається фінансовими та інвестиційними операціями. Але якщо вони наявні в діяльності підприємства, розширюється коло джерел утворення прибутку. За складом розрізняють прибуток від звичайної діяльності, маржинальний (валовий) прибуток, операційний прибуток, прибуток від надзвичайних подій, чистий прибуток [2].

Управління прибутком – складна багаторівнева система трансакцій, яка включає як мінімум три підсистеми: формування, розподіл,